

Katolícka Cirkev sa musí vysporiadať s modernizmom a nadviazať na sv. Pia X. (Tretia časť)

Mikuláš Hučko

12. októbra 2022 ✙ Cirkev ✙ Komentár

predchádzajúce časti:

Katolícka Cirkev sa musí vysporiadať s modernizmom a nadviazať na sv. Pia X. (Prvá časť)

Katolícka Cirkev sa musí vysporiadať s modernizmom a nadviazať na sv. Pia X. (Druhá časť)

Červená karta pre nemeckú Synodálnu cestu z Ríma? Iba neškodné vyhlásenie.

„Rím ukázal nemeckým biskupom a laikom červenú kartu! Vatikán zatiahol za záchrannú brzdu“ – tak znela rozhorčená reakcia na pomerne bezzubé vyhlásenie vydané Svätou stolicou, ktorú radikálnosť požiadaviek vznesených v Nemecku musela vystrašiť a 21. júla 2022 pripomenula, že Synodálna cesta v tejto krajine „nemá právomoc zaviazať biskupov a veriacich“ k „novým spôsobom riadenia a novým doktrínalným a morálnym prístupom“. Ide o výzvu včleniť sa do synodálneho procesu univerzálnej Cirkvi.

V komuniké sa tiež píše: „Nebolo by prípustné rozbiehať v diecézach, prv než by existovala dohoda odsúhlasená na úrovni univerzálnej Cirkvi, nové oficiálne štruktúry alebo náuky, čo by predstavovalo ranu pre cirkevné spoločenstvo a ohrozenie jednoty Cirkvi.“

Vyhlásenie ohromne pobúrilo účastníkov synody vrátane predsedu miestneho episkopátu, biskupa Georga Bätzinga. Najostrejšie však reagoval Ingo Bruggenjürgen, šéfredaktor kolínskej katolíckej rozhlasovej stanice Domradio, ktorý bez okolkov uviedol, že keďže na Synodálnej ceste v Nemecku sa vraj hrá podľa katolíckych pravidiel, ktoré platia na celom svete a pod vyhlásením Vatikánu nebolo podpísané nijaké meno, malo by sa s ním zaobchádzať rovnako ako s akýmkoľvek anonymným listom, tzn. treba ho hodiť do koša! Ba navrhol aj finančné vydieranie: ak sa pápežstvo chce miešať do záležitostí nemeckej cirkvi, tá môže prestať posilať peniaze do Ríma. Ostrejšiu odpoveď by nedal azda ani Martin Luther pred 505 rokmi.

Podľa katolíckeho publicistu Grzegorza Górneho však veľká väčšina nominálnych katolíkov v Nemecku sú – neveriaci, z ktorých mnohí požadujú, aby sa učenie Cirkvi zmenilo tak, aby vyhovovalo ich vlastnému svetonázoru. V tejto situácii požiadavka riadiť Cirkev prostredníctvom synodality jednoducho znamená **dať tejto neveriacej väčšine vplyv na smerovanie zmien v spoločenstve veriacich**.

Možno aj z týchto dôvodov nemali vedúci predstavitelia „Synodálnej cesty“ v Nemecku v úmysle poslúchnuť Vatikán a opustiť nastúpený kurz. Na plenárnom zhromaždení 8. septembra sa hlasovalo o konečnom dokumente o sexuálnej etike Cirkvi. **Text predložený na hlasovanie v skutočnosti obsahoval úplnú revolúciu**, pretože aby sa tieto požiadavky realizovali, z katolíckej doktríny **by nezostal kameň na kameni**.

Hlasovanie, ktorého výsledok považovali za hotovú vec, však bolo pre nich hlbokým sklamaním. Dokument síce získal podporu až 81 percent všetkých účastníkov „Synodálnej cesty“ a 61 percent biskupov, to sa však ukázalo ako nedostatočné, pretože na jeho prijatie boli potrebné 2/3 hlasov nemeckej hierarchie. Za text hlasovalo 33 biskupov, 21 ho odmietlo a 3 sa zdržali hlasovania.

Vyhlásenie výsledkov bolo pre väčšinu prítomných šokom a v sále nastal chaos a rozruch. Niektorí laici, ktorí neskrývali svoj nesúhlas, opustili rokovanie. Iní vyjadrovali svoj hnev výkrikmi zlosti. V tejto situácii predsedníctvo nariadilo prestávku, po ktorej sa slova ujali vedúci predstavitelia „Synodálnej cesty“.

Spolupredsedačka Irme Stetter-Karpová, prívrženkyňa potratov, plakala a zalamovala rukami, Georg Bätzing kritizoval svojich spolubratov biskupov, ktorí dokument odmietli obviniať ich, že neboli „dostatočne synodálni“. Ešte silnejšie ich pranieroval kardinál Reinhard Marx, ktorý takmer kričal na hodnostárov, ktorí hlasovali inak ako on. Spomínaná trojica udala tón nasledujúcim niekoľkým desiatkam prejavov, pri ktorých na hodnostároch verných Magistériu nenechali suchú nitku. Jedným z rečníkov bol biskup Helmut Dieser, ktorý sa jednoducho prejavil ako **ideológ LGBT!** Uviedol, že homosexualita nie je Božím omylom, ale je ním zamýšľaná v rovnakej miere ako samotné stvorenie, a keďže žijeme v 21. storočí, ktoré je poznačené liberalizmom a sekularizmom, **Cirkev sa vraj musí prispôbiť novým podmienkam zmenou svojho učenia a pastorácie.**

V skutočnosti jediná verejnú a skutočne dôraznú námietku proti bláznivým myšlienkam v texte vyjadril kolínsky pomocný biskup Dominik Schwaderlapp. Dokument, ktorý pripravila nemecká Synodálna cesta, komentoval takto: *„Súhlasiť s textom neznamená prijať ďalší rozvoj učenia Cirkvi, ale jeho zničenie. Keď som bol vysvätený za biskupa, sľúbil som, že budem odovzdávať depozit viery čistým a nefalšovaným spôsobom. Prisahal som a povedal: Taktiež pevne prijímam a podporujem všetko, čo Cirkev definitívne predkladá v súvislosti s učením viery a morálky. Zložil som aj prísahu vernosti. Uvádza sa v nej: Pri plnení úlohy, ktorá mi bola zverená, sa budem vyhýbať hlásaniu akéhokoľvek učenia, ktoré je v rozpore s depozitom viery. Z tohto dôvodu a z vlastného presvedčenia som presvedčený, že moje svedomie ma zaväzuje povedať „nie“.*“

Zdroj: wikimedia commons

Je smutné, že tento samozrejímavý a jediný správny postoj je v nemeckom episkopáte v menšine, čo je jasný dôkaz, že nemeckí biskupi vo všeobecnosti opustili cirkevné učenie.

Stúpenci revolúcie však nemajú v úmysle zložiť zbrane. Biskup Georg Bätzing dokonca oznámil, že odmietnutý text sám predloží na synode biskupov pre synodalitu vo Vatikáne a predstaví ho aj počas

návštevy *ad limina* nemeckých biskupov v Ríme.

Tento krok iba dokazuje, akú cenu má pre týchto hierarchov „Synodálna cesta“, pokiaľ nenapreduje podľa ich predstáv. Niektorí publicisti si v tejto súvislosti kladú otázku: **Aký zmysel majú debaty a hlasovania na Synodálnej ceste**, ak každý „neželaný“ výsledok jednoducho ignoruje aj nemecký predseda episkopátu?

Svätý Pius X. pri opise modernistickej herézy učil, že **hlavná príčina je duchovná**. Modernisti podľahli honbe za novinkami a predovšetkým **podľahli pýche**. „Pýcha“ – ako napísal Pius X., „*je v modernizme ako doma*.“ Tento hriech, prvý v katalógu hlavných hriechov, priviedol modernistov k ignorancii; k neznalosti učenia cirkevných otcov, scholastickej filozofie (na čele s dielom Anjelského doktora) a Magistéria. Ale pýcha im šepkala do uší: „ste lepší, modernejší atď“.

Pius X. v encyklike *Editae saepe Dei* označil zakladateľov protestantskej reformácie za „*pyšných a vzdorovitých ľudí*“ a samotnú reformáciu za „*vzdorovitý rozruch*“ a „*úpadok viery a mravov*“, za ktorý sa zasadzovali „*najskazenejší vládcovia a národy*“.

Tieto slová vyvolali skutočnú búrku v nemeckých protestantských kruhoch, ktoré v tom istom čase už viac ako dvadsať rokov rozohrávali svoj vlastný protikatolícky *Kulturkampf*; už nie prostredníctvom proticirkevného zákonodarstva (ako za Bismarcka), ale vytrvalým stigmatizovaním nemeckých katolíkov vo verejnom priestore ako „*kultúrne cudzieho telesa*“ v „*zdravom protestantskom organizme Nemeckej ríše*“.

Pápež Pius X.

zdroj: wikimedia commons (Ernest_Walter Histed, retušované)

V tejto súvislosti vyslovil Pius X. necelé tri mesiace pred svojou smrťou, 27. mája 1914, počas slávnosti rozdávania kardinálskych klobúkov trpké, ale aj prorocké slová: „*Žijeme, bohužiaľ, v dobe, keď sa s veľkou ľahkosťou prijímajú určité myšlienky o zosúladení viery s moderným duchom; myšlienky, ktoré vedú oveľa ďalej, než by sa mohlo zdať – nielen k oslabeniu, ale k úplnej strate viery Už nás neprekvapuje, keď vidíme ľudí, ktorí sa vyžívajú vo veľmi nejasných pojmoch odvodených od moderných snáh, ktorí sa vyžívajú v sile pokroku a modernej civilizácie, ktorí zdôrazňujú existenciu akéhosi svetského svedomia, politického svedomia, ktoré je protikladom svedomia formovaného Cirkvou (...). Ó, koľko námorníkov, koľko sprievodcov, ktorí sa nepáčia Bohu! Koľko kapitánov dôveruje svetským novinkám a modernej klamlivej vede. Namiesto toho, aby dorazili do prístavu, sa potopia!*“

Podľa mníchovského arcibiskupa kardinála Reinharda Marxa, donedávna predsedu Nemeckej biskupskej konferencie, kňazi by mali požehnávať homosexuálne páry. To by znamenalo, že Cirkev požehnáva ťažký hriech, čo je koniec koncov absurdné. Samozrejme, ako zvyčajne, nič sa nedeje, žiadna reakcia. Kardinál robí svoje absurdné vyhlásenia a v Cirkvi nie je žiadny odpor. Ten istý arcibiskup vyhlásil, že katolícka Cirkev by sa mala homosexuálom ospravedlniť za to, ako s nimi doteraz zaobchádzala, že ich v minulosti diskriminovala.

Podľa biskupa Athanasia Schneidera opak je pravdou: skutočná diskriminácia je, ak sú požehnávaní a utvrdzovaní v hriechu. **Namiesto pravdy sa im ponúka ilúzia.** Títo ľudia sa nachádzajú v stave vnútorného rozkolu. Kto ich v tom posilňuje, upadá do ťažkého hriechu a nesie zodpovednosť za ich možné budúce zatratenie. A čo je podľa neho tragické, je to, že už roky neexistuje dôsledný plán boja proti napredovaniu LGBT či gender ideológie. Tragédia je v tom, že pápež František aj Vatikán k tomu mlčia.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/katolicka-cirkev-sa-musi-vysporiadat-s-modernizmom-a-nadviazat-na-sv-pia-x-tretia-cast/>